

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 321

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 13. April

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Efter 20 Aar.

Af G. Williamson.

Muriel Lattimas stirrede i stum Forbløffelse paa det Brev, Pigen havde lagt ved Siden af hendes Tallerken — og hendes Haand rystede lidt, da hun tog det op. Hun kastede et hurtigt Blik over paa sin Mand, men beroligedes ved at se, at han selv var optaget af sin Post. Hendes Kinder brændte, og hun lod Brevet falde ned i Skødet, mens hun skænkede Kaffe for sin Mand. Lidt efter tog hun det op. Konvolutten var plettet, Udskriften var helt falmet. Brevet havde været omdresseret adskillige Gange, kunde man se — den oprindelige Adresse stod ganske utydelig, men det var den, der havde faaet Muriels Kinder til at gløde, thi Brevet var adresseret med hendes Pigenavn, og og Haandskriften vækkede et Væld af halvglemte Minder af deres Dvale. Aandeløs rev hun Konvolutten op og læste:

„Elskede Muriel!

Jeg har nu løst Kongebrev og betalt Billetter for os til London. Jeg vil være nede ved Alléen Kl. 8 i Morgen Aften med Vognen, saa vi kan køre til Hallingford og tage Jernbanean derfra. Som du ser, er jeg fræk nok til at gaa ud fra, at du har besluttet Dig til at tage med mig, skønt Du ikke kunde faa Dig til at sige ja, da jeg spurgte Dig forleden Aften paa Ballet! Du ved, at jeg længes mere, end jeg kan sige Dig, og jeg kan slet ikke tænke mig, at jeg tage tilbage til London uden Dig! — Du vil ikke svigte mig, Elskede — vel?

Din altid elskede
Harry —“.

Muriel følte som en Klump i Halsen og stirrede paa de falmende Bogstaver med slørede Øjne. Det var dateret September d. 20 1906! For tyve Aar siden, og det havde først naaet hende nu!

Med et lille Suk saa hun op paa sin Mand. Han sad og nød sin Frokost og lagde slet ikke Mærke til hende. Atter saa hun paa Brevet og læste det igennem for anden Gang. Alle de gamle Minder strømmede ind paa hende. Brevets Ord brusede i hendes Øren, og hun glemte helt, hvor hun var. — „Forleden Aften“ — for tyve Aar siden! Og dog huskede Muriel hver eneste lille Ting. Hun havde gjort Harrys Bekendtskab nogen Tid før det Bal, der var Tale om. De var gode Kamerater, men den Aften havde han gjort Kur til hende. Næsten hver eneste Dans havde de danset sammen.

Efter Bordet var de gaaet ud i Haven — og de havde siddet sammen i Lysthuset og set paa Skyggerne, der dansede i Maane-

skinnet over Plænen. Harris Arm laa om hendes Liv, og blide Toner af et Valsetema lød ud til dem gennem de aabne Døre. Hun kunde endnu høre hans Stemme, da han bad hende følge med til London. Ja, hun sagde til ham, at hun holdt af ham, hun havde længe ventet hans Erklæring, men hun havde ikke tænkt sig noget saa eventyrligt som Flugt sammen. Hun vidste, der vilde blive Vanskeligheder med at faa Forældrenes Samtykke til Giftermaal med Harry, thi han var en ung Student med meget lange Udsigter. Men Harry vilde ikke høre Tale om saadan Forældre-Opposition! — „Kom med mig“, bad han, „jeg løser Kongebrev“, og han udmaalede deres Fremtid i Arbejde og Lykke. De havde diskuteret Planen, set

latterlige i at dvæle ved en Ungpigeroman, der er tyve Aar gammel.

Hendes Mand var færdig med Frokosten og sad nu tilbagelænet og læste sin Avis. Muriel saa kritisk paa ham. Næsten uden at vide det sad hun og sammenlignede sin Elskede for tyve Aar siden med den Mand, der var hendes Ægtemand. Hans Kys var ikke som dem, hun lige havde mindedes. Og det var sjældent, han hviskede hende Kærlighed i Ørene. Der sad han — rolig og sat, nøgtern og maaske lidt kold, men til at stole paa. Hun skammede sig lidt over at have sammenlignet!

Hvad var den Aften dengang andet end Ungpigeminder? Hendes første Kærlighedsfølelser og

Drømmerier ved sin Mands Stemme. Han stod ved Siden af hende. I samme Nu var hun klar over, at hendes Frokost stod urørt paa Bordet.

— „Jeg — jeg — jeg“ — begyndte hun ærgerlig over at vide, at hun blev rød i Hovedet.

Hendes Mand saa forbavset paa hende: „Tænke sig at lade sin Mad staa for at læse gamle Kærlighedsbreve“, sagde han spøgende. „Hvad bliver det næste?“

— „Dette her er et nyt gammelt et“, svarede hun, — „Husker Du, at vi aldrig kunde forstaa, hvorfor jeg ikke fik dit Brev angaaende vor Flugt sammen? — Her er det — tyve Aar efter — og hvis Du nu ikke var ked af at gaa ved Alleen og vente og var kommet op til Huset efter mig, saa var vi maaske aldrig —

Hun brød af, da hendes Mand snappede Brevet. Hun betragtede ængsteligt han Ansigt, mens han læste. Hans Udtryk blev et andet end før, og han lod Brevet flagre ned paa Gulvet. Et Sekund efter havde han taget hende i sine Arme og bedækkede hendes Ansigt med et Kys — Kys som for tyve Aar siden.

og derfor overlader Hinduen gerne Kragen lidt af sit Maaltid. Den græske Digter Aristofanes siger om Lærken, at den var det første Dyr, „og den var til før Jordens Skabelse“! Syv Gange om Dagen synger Lærken Skaberens Pris oppe i den lyse Luft, og Lærkens Takkesang er den første, der har lydt paa Jorden. Disse Aristofanes's sidste Digterord har jeg ofte tænkt paa, naar jeg en tidlig Morgen gik over Markerne.

Høns og Haner har i mange af Sydens Lande været hellige Dyr. Cicero gaar endog i en af sine Taler saa vidt, at han siger, at de gamle var af den Anskuelse, at den, der uden Nødvendighed dræbte en Hane, ikke begik en mindre Synd end den, — der myrdede sin Fader! I Avesta. Hinduens hellige Bog hedder det meget smukt om Hanen: Den hæver sin Stemme hver Morgen. Staa op, I Mennesker! siger den, nyd og pris den tidlige Morgens goddannelige Renhed! Hanekamme skal indgyde megen Frygt, selv Løverne er bange for den røde Hanekam. Pallas Atene bar af den Grund Hanebilledet paa sin Hjælm, Helten Idomeneus paa sit Skjold.

I den store hvide Gaas's eller Svanes Skikkelse fremtræder ofte Helten og Valkyrien. Men især vil man huske Svaneridderen i „Lohengrin“, der kommer fra den hellige Grals Rige for at befri den ulykkelige Else af Braband.

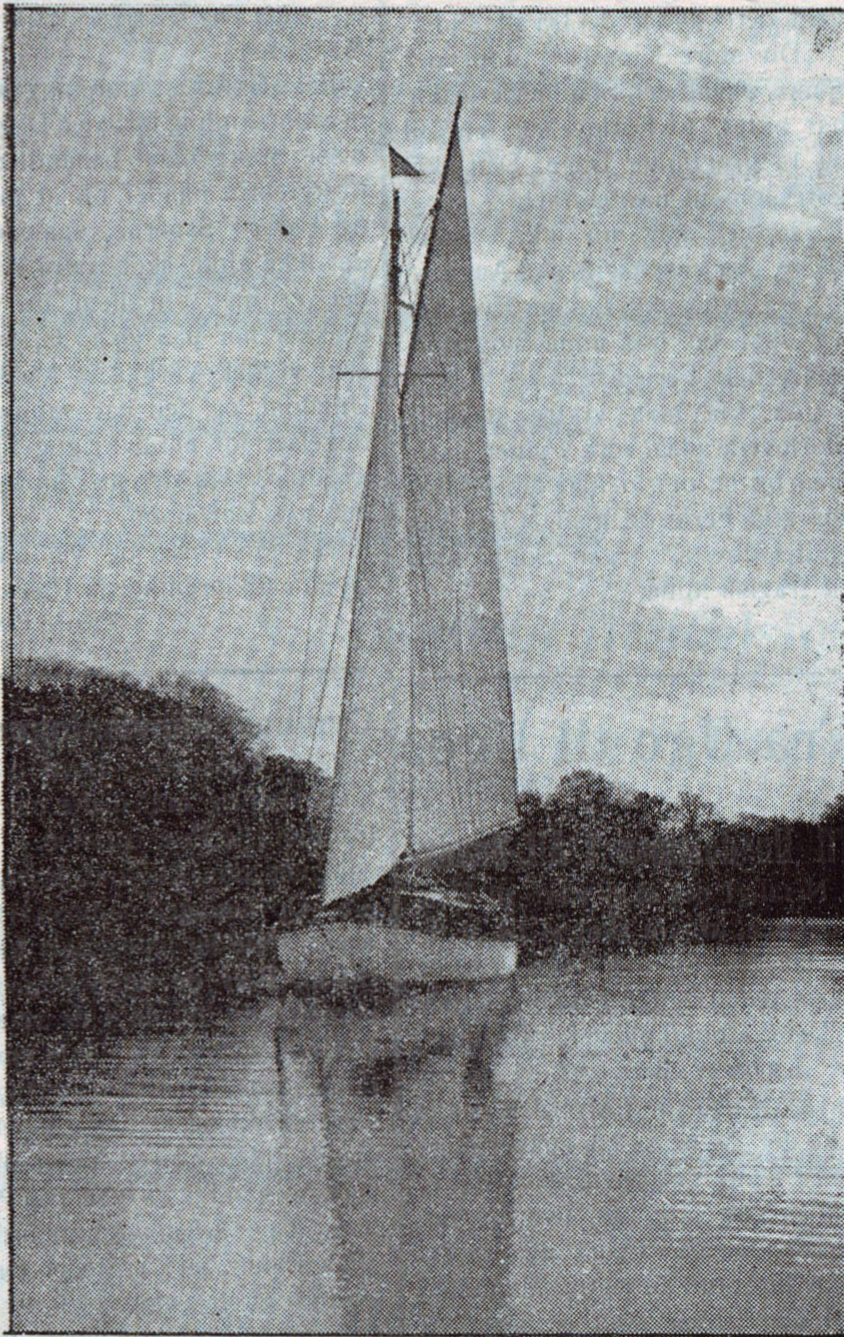
Og lad os saa slutte disse Smaannotiser om Fuglene med at citere de smukke Ord, Indierne siger om Paafuglen: „Den stille, azurblaa Himmelhvælvning, naar den straalende Sol er skult i Skyers og Høstens Regntaager — det er atter Paafuglen, som i Aarets mørke Del mister alle sine Farver for at genopstaa i Farvepragt, naar Aaret vaagner paa ny ved Foraarstid.“ Paafuglen er som Billedet paa Aarets Mysterium og den evige Genfødselse.

III

Men ogsaa al Slags Smaakryb er velkendt i Folkefantasiaen.

Efter et russisk Sagn er Bierne de eneste Dyr, der direkte stammer fra Paradis, og den romerske Digter Vergil priser i „Georgica“ Biernes guddommelige Natur, der er en Del af Guds Aand. „Aldrig dør Bierne, og levende flyver de op i Himmelen!“ Naa ja, Bierne leverer jo Voks til alle Kirkernes Lys, det er da kun rimeligt, at de katolske Lande giver dem en Særstilling blandt Dyrene.

Sommerfuglen er endnu paa Sicilien de gode Nyheders Fugl. Flyver en Sommerfugl ind i en lille Hytte paa Secilien, betyder det Lykke, og hurtig lukker man Døren, for at Lykken kan bie en Stund. I Antikkens Tid ses Som-

Stemmingsbillede fra en af Himmelbjergsøerne

fra alle mulige Sider og Standpunkter — og Muriel havde hele Tiden længtes efter at kunde sige „Ja“, men noget holdt hende tilbage og det endte med, at hun vilde betænke sig i nogle Dage. — Og i Tankerne genoplevede Muriel deres Afsked den Aften. Hun kunde næsten føle disse 20 Aar gamle Kys paa sine Læber nu! Og hun tænkte, om Harry mon mindes dem. Hans hviskende Ord om evig Kærlighed klang endnu i hendes Øren. — Hun kom ned til Jorden igen og smilede lidt ved Tanken om det

Harrys Voldsomhed havde taget Grunden bort under hendes Fødder. — „Jeg er fræk nok til at gaa ud fra, at Du vil følge med mig“, havde han skrevet. Og han havde haft Ret. Hun havde bestemt sig! Hun havde endda begyndt at pakke sit Tøj! Men med en Kvindes Lunefuldhed havde hun ønsket, at hendes Elskede skulde bede igen, spørge igen! Og her laa altsaa hans Brev hans! „Spørg igen“ tyve Aar for sent! Haabet fra for længe siden kæmpede nu i Muriels Sind. Sæt — Hun vækkedes pludselig af sine

Dyrene i Folkefantasiaen.

Studier af Axel Thomsen.

—0—

II

(Sidste Artikel.)

Af Fuglenes Flugt har man i de ældste Tider taget Varsler. Helten udvalgte sig blandt Fuglene altid Falken til Yndlingsdyr. Falken var Apollos hurtige Budbringer, og man paastod for ramme Alvor i Grækenland, at en Falk kunde blive over 700 Aar gammel! Blandt de andre Fugle, er de to, som ofte høres, men sjælden ses, Gøgen og Nattergalen, indspundet i mystiske Sagn, der altid har et eller andet med Kærlighed at gøre. Paa Plinius's Tid havde man angaaende den mærkelige Gøg, der lægger Æg i andres Reder, udfundet, at den „var et Barn af Falken“, at den aldrig dør, er u dødelig, har set alt og ved alt Derfor kan man trygt spørge den, hvor mange Aar man skal leve. Den ved ogsaa det. Svalen kaldes i det katolske Tyskland „Madonna's Fugl“, og i det gamle Ungarn kaldes Uglen „Dødens Fugl“. Det var Gudinden Athenes (Visdommens Gudinde) Fugl og har fra hine fjerne Tider, vist ganske med Urette beholdt sin Visdomstitel. I øvrigt skal Ugler ikke kunde udstaa Drukkenbolte — hvad ganske vist er vist! — og i ældre Tider var Ugleæg, nydt tre Dage i Træk i Vin, den bedste Medicin mod Drikkædighed.

I Indien tror man om Kragen, at den foruden at være Fugl tillige er et afdød Menneskes Skygge.

merfuglen ofte siddende paa Ero's Haand. Sjælen afbildes som Sommerfuglen, der dør for at genopstaa.

Den lille Fisk var i Indien Billedet for Kærlighedens Gud. Det er interessant at vide, at i de første Kristnes Tid var Fiskene Tegnet for Kristus. Det ses endnu mange Steder nede i Roms gamle Katakomber, hvor de første Kristne i onde Tider fristede Livet.

Den lille Mariehøns skal nævnes til allersidst. Mærkelig nok er denne lille Bille, der er langt uanseligere end saa mange andre Billeder, omtalt rundt omkring i Folkefantasierne. Den har mange Navne, de fleste viser hen med Paakaldelse og Beundring: „Guds lille Hest“, „Solfugl“, „Himmeldyret“ og „Lille Sol“.

Sommerens Eventyr.

Fem Piger i en Bil.

De havde været Veninder fra smaa, og de havde gaaet i Skole sammen i den lille Provinsby. Ialt var de fem: den blide Eva, den viltre Grete, den poetiske Sonja, den fornuftige Else og den vittige Gerda.

Senere var de alle kommet til Hovedstaden. Gerda og Grethe havde en lille hyggelig Lejlighed sammen og havde tit om Aftenen efter endt Arbejde Besøg af deres Veninder. Eva og Sonja havde ogsaa slaaet sig sammen om en Kunstner-Lejlighed; Eva malede Porcellæn og Sonja skrev Romancer, d. v. s. hun fik en væsentlig Indtægt fra sin Arveonkel, som hun spøgende kaldte ham; desværre var hun ikke eneste Arving — det beklagede hun tit dybt. Else var blevet Lærerinde, og hun var stadig Klikkens Fornuft.

En Aften var de alle samlede i G'ernes Lejlighed. De drøftede Sommerferien. Ingen af dem havde bestemte Planer.

„Jeg ved ikke“, sagde Sonja, „om jeg skal holde en pragtfuld Sommerferie, eller om jeg skal købe en Bil.“

„En Bil“, spurgte Else forbauset, kan man faa en Bil for ca. 300 Kroner?“

„Ja, Du ved nok, min Onkel, ogsaa min højærværdige Arveonkel, har en mægtig aaben Bil, ganske god, men komplet umoderne. Nu har han tilbudt mig den for 300 Kr.“

„Han kunde lige saa godt forære Dig den“, mente Gerda.

„Nej, det kan han ikke, for jeg er ikke hans eneste Arving, og de andre vil blive misundelige; for at faa Fred maatte han saa forære dem alle en Bil, og det har han ikke særlig Lyst til.“

„Det var dog ærgerligt! Tænk, hvilken Sommerferie, Du kunde holde.“

Pludselig fo'r Grethe op fra Sofaen.

„Ih, jeg har en vanvittig god Ide. Du køber Bilen — vi splejser og holder Sommerferie i Bil. Vi kører til Tyskland, saa faar vi Brug for alt det Tysk, vi lærte paa Kursus'et i Vinter.“

De andre var lidt betænkelige, men blev til sidst Fyr og Flamme. De begyndte at lægge Planer og drøftede alle Enkelthederne.

Nogle Dage efter kom Sonja kørende med Bilen, og Veninderne studerede den omhyggeligt. De kom til det Resultat, at det var en dejlig Vogn; men med en lidt kedelig Farve — den maatte pyntes op. Og den blev det. Den blev lakeret knaldrød og fik herefter Navnet „Rødbeden“. Saa gik de i Gang med at sy Puder, og snart

var Vognen rød og grøn indvendig. Det var en Vogn, der lyste af Humør.

De startede en klar Morgen, og de var i et pragtfuldt Humør. Den første Dag kørte de til den lille Provinsby paa Lolland, hvor deres Forældre boede; her blev de et Par Dage og startede saa til Berlin.

De var mægtig imponeret af Trafiken, men var ikke videre stolt af at køre her, og det var med glødende Ansigter og bankende Hjerter de standsede uden for det billige Hotel, hvor de skulde bo.

Efter at have set Byen tog de videre til en af Rhinbyerne; her tog de ind paa et Hotel og satte „Rødbeden“ i Hus indtil videre. Saa lejede de en Baad, og det var deres Mening at ro op ad Rhinen om Dagen og tage ind paa Hotellet i Byer, der Jaa langs Floden, om Natten. Siden vilde de se at faa Baaden med en Fragtdamper hjem og saa selv tage med Toget.

Det var et helt stolt Syn at se de 5 glade, unge Piger ro den ikke saa helt lette Baad. Det maa vel nok have været dette Syn, der fik en elegant Lystyacht til at standse og 3 unge Mænd til at læne sig over Rælingen og spørge, om de unge Damer ikke vilde binde deres Baad fast i Yachten. Femkløveret, der havde opdaget, at det ikke gik saa let, som de havde haabet, var meget taknemmelige. Og efter at surret Baaden fast, gjorde de en lille Visit over paa „Rita“, som Yachten hed.

De unge Mænd var høflige og belevne, og Eva opdagede snart, at saa smuk en Mand som „Rita's Ejer, Viktor Keiser, havde hun aldrig set.

Den ene af de unge Skipperer fungerede som Kok og lavede Chokolade, og snart var der dækket et nydeligt, indbydende Bord. Der var Liv og Lystighed; man lo og sang, og alle morede sig dejligt.

De unge Mænd var henrykte over Rejseselskabet, de havde faaet, og de unge Piger var ikke mindre henrykte over at slippe for at ro Baaden.

Det blev besluttet, at de skulde sejle med til en By, hvor Herrerne skulde hente et Par Venner, og der skulde de saa blive om Natten, for derefter at sejle tilbage næste Dag.

Den ene af dem, de skulde hente, var Dansker og hed Gert Johansen, han var Ingeniør. De unge Piger glædede sig meget til at træffe en Landsmand, og de blev sandelig heller ikke skuffede — især Grethe syntes, han var en rigtig Mand efter hendes Type. Han var en energisk og fast Karakter, vist lige den rette til at holde igen paa Grethes Kaadhed.

Det lod da ogsaa til at blive Kærlighed ved første Blik; thi da man kom tilbage til den lille By, hvor Bilen var indlogeret, efter at man havde haft en vidunderlig Tur, var hun tilsyneladende forelsket til op over Ørene, og hun plejede ellers altid at sige, at hun var uimodtagelig for mandlig Charme.

Heller ikke de Blik, den unge Dansker sendte hende, kunde man tage Fejl af.

Eva derimod saa og hørte kun sin Tysker, og han syntes paa sin Side, at den blide lille Pige var vidunderlig.

De kom til deres Tilflugtssted Kl. 9 og gik hver til sit, d. v. s. til deres Hotelværelser, for at sove ud efter den anstrengende Dag; thi det havde i Sandhed været en anstrengende, men vidunderlig Dag.

Næste Dag tog de det med Ro; om Aftenen var de ude at more sig sammen med deres Rejseselskab, som de havde gjort et saa uventet Bekendtskab og Venskab med.

Men nu skulde de atter skilles. De lovede at skrive til hianden og besøge hinanden, hvis deres Veje skulde krydses. Afskeden var lidt tung, især for Eva; men efter at Viktor havde hvasket hende nogle Ord i Øret i en Krog, syntes hun mere glad end nogensinde.

Næste Morgen ganske tidligt kørte de videre, og efter at have set en Del af Tysklands andre Egne, vendte de hjem, glade og tilfredse med Sommerferien.

Det var lige før Jul. De var som saa ofte før samlet i G'ernes Lejlighed. De talte atter om Ferien.

„Naa, Grethe, hvor skal Du hen?“ spurgte en af de andre. „Du skal vel ikke være hos dine Forældre hele Tiden?“

„Jo“, svarede hun, „vi faar nemlig Gæster. I bliver forresten nok inviteret til et større Selskab med Overraskelser en af Juledagene. Gert Johansen kommer.“

„Næ, Grethe, er det sandt? Forlovelse, ikke?“ udbryder de alle og ønsker hende til Lykke.

„Ja, hun skal nok faa en god Juleferie“, siger Sonja en Smule misundelig.

„Ja, det faar hun nok“, siger Eva, „men min bliver mindst lige saa god, jeg skal nemlig til Tyskland et Par Dage.“

„Men Eva dog — til Lykke ogsaa til Dig, og det har Du slet ikke fortalt os. Men Du har fortjent det!“ lyder det fra alle Sider.

„Du store Kineser“, udbryder Sonja, „hvad den Sommerferie dog har bragt, to Forlovelser, en Bil og 14 pragtfulde Dage. Den skal gøres om til næste Aar!“

„Ja, jeg kan nu ikke“, siger Grete, „for vi skal giftes til August.“

„Jeg heller ikke“, siger Eva, „for jeg skal bo hos mine Svigerforældre hele Ferien.“

„Ak, saa maa vi tre stakkels uforlovede slaa vore Pjalter sammen og se om vi kan faa en lige saa god Ferie og med et lige saa godt Udbytte“, siger Sonja med en tragisk Mine.

G. M.

Fra Uge til Uge.

—0—

Til Ungdommen i All.-Sandv.

Nemlig! det skal være til Ungdommen, for nu skal vi til at tage fat. Nu kommer Sommeren og dermed den rigtige Tid for Sporten.

Det Fodboldhold vi har i Allinge, er desværre ikke det vi burde have, og hvorfor i Alverden er det ikke det. Ja, ja, og saa sukker man, her i Allinge-Sandvig, hvor der er saa megen Ungdom, hvorfor kan vi ikke faa fat i denne og saa faa dem lavet om til rigtige Mandfolk.

I den Vinter som er gaaet, er Gymnastikken gaaet helt godt, bedre end i Fjor, men det skal dog være meget, meget bedre endnu. Der gaar Masser af unge Mennesker og keder sig om Aftenen, hvorfor kom I ikke ud paa Gymnastiksalen, det havde været en udmærket Maade at slaa en Aften ihjel paa og til Gavn for Jer selv. Oggeje, det er jo for sent nu, men alle I, der forsømte i Vinter; kom I nu til Sommeren op paa Pladsen bagved Gasværket og vær med der, hvor det foregaar.

Sidste Sommer blev der sat et Junior-Fodboldhold i Gang, og dette skal der nu tages kraftigt fat paa. Vi maa begynde med de

smaa og saa skal de have den rigtige Undervisning, saa det kan blive disse, der kan drive det til noget og bære Sporten frem til de Rækker, der rummer de bedste. Hr. Lærer Jensen har lovet at tage sig af dette Hold der allerede i Fjor tegnede udmærket, men ikke var indmeldte i nogen Turnering, hvilket skulde være Meningen i Aar, altsaa lad os faa fat i alle de unge lige fra 14-Aars Alderen af, saaledes at vi kan faa Gang i Fodboldsporten.

Saa kommer vi til det næste, det er Damerne, det er sandt at sige, Gymnastikforeningens Stolt-hed. Ingen kunde som dem holde sammen, baade i Fjor Vinter og Sommer, men ogsaa i denne Vinter har de vist, at de virkelig vil noget. Der vil om ganske kort Tid blive startet et Haandboldhold for Damer, hvortil der allerede er indmeldte en hel Del; men vi har Brug for flere endnu, thi den strenge Hr. Lærer har forlangt god Tilslutning, ellers vil han ikke have med det at gøre — altsaa smaa Piger, nej, jeg mente unge Damer: Mød op! saa vi kan komme i Gang.

Haandbold har vundet stærkt Indpas overalt i Danmark og er absolut en fornøjelig og sund Sport. Indtegningsaftenen vil blive bekendtgjort senere. Det vilde være morsomt om vi kunde faa nogle Haandboldkampe med andre Hold paa Øen at se i Løbet af Sommeren. Iøvrigt vil jeg gerne gøre Damerne opmærksomme paa, at hele Redeligheden er gratis, bare man er Medlem af Gymnastikforeningen, hvortil Kontingentet kun er, siger og skriver 25 Øre om Maanedes.

Paa Gymnastikforeningens Generalforsamling forleden Dag blev disse Spørgsmaal behandlet, og Bestyrelsen haaber nu at faa rigtig Fart i Sagerne, saaledes, at det ikke altid skal være Allinge, der er med imellem de sidste Rækker her paa Øen. Ja, hvorfor skal vi det, vi har jo Masser af Ungdom, og den har samme Betingelser for at blive rigtig Sports-ungdom, som den har andre Steder paa Bornholm.

Tak for Ordet og vel mødte i Gymnastikforeningens Rækker.
Fætter Petsen.

Gymnastikopvisningen

2den Paaskedag havde samlet fuldt Hus og indledes med den traditionelle Præsentation af Foreningens smukke Fane. Iøvrigt foretog Opvisningen udmærket, og begge Hold høstede meget fortjent Bifald. Især de unge Damer var udmærkede baade i de staaende Øvelser, Spring og nogle smukke Bomøvelser. Hvis man endelig skal være skrap og kritisere noget, saa skulde det være Mandfolkene, hvorfor kan I ikke løbe paa Plads, naar der bliver kommanderet: „Paa Plads løb“ i Stedet for besindigt at bevæge jer over Fru Christensens nyferniserede Brædder. Mere Fart i det — se blot paa jeres kvindelige Kollegaer.

Efter Opvisningen var der en Svingom, som heller ikke denne Gang manglede det gode A.-S.-G.-Humør.

Kritikus.

Tennis-Saisonen

er inde. Allinge-Sandvig Tennisklub har dets sidste Aar forbedret sin Bane i Allinge meget paa forskellige Maader:

Rødt Grus for lettere at kunne se de hvide Bolde, nyt Trædægn og mange andre Ting, saaledes at Banen nu staar klar til at modtage Tennisspillerne.

Det er i Grunden mærkeligt, at saa faa dyrker denne gode og fornøjelige Sport, som giver god Motion og derigennem Sundhed og Livsglæde til Dyrkeren heraf.

For de Unge er Tennis en god Sport, det ved mange, men hvor mange ved, at man kan spille Tennis til man bliver gammel, og gammel bliver man ikke naar man spiller Tennis; der findes Tennisspillere som er over 70 Aar.

Det er indlysende at de der til Stadighed dyrker Sport, holder Legemet i Form og Balance, Sundhed og Bevægelighed er Følgen heraf, og det ønsker vi jo alle.

Foruden det gavnlige kommer Fornøjelsen ved at se de raske Skikkelser paa Banen og den lille hvide Bold fare frem og tilbage over Nettet i alle mulige Kurver og Linier.

Lad os faa Fornøjelsen af altid at se Mennesker paa vor Tennisbane, naar vi gaar vore Morgen- og Aftenture.

—nis.

Den stærke Storm,

der pludselig brød løs Natten mellem Mandag og Tirsdag, overraskede de Fiskere, som var ude og sætte Laksegarn.

Motorkutteren „Ternen“ af Tein blev saaledes overskyldt af en Braadsø, der bortrev den 21-aarige Chr. Johansen fra Baadstad, og da Garnene samtidig var kommet ind i Skruen og standsede Motoren, saa det galt ud for Baadens øvrige Besætning, Fiskerne Munch og Kjøller. Det lykkedes dog at faa Skruen frigjort og „Ternen“ naaede ind i Hammerhavnen med Budskabet om den sørgelige Katastrophe.

Tre unge Mennesker fra Sømarcken i Pedersker, Ludvig Marcher og Brødrene Villy og Henning Hansen var ogsaa ude i Stormnatten med en lille Motorbaad og, da enhver Efterretning om dem mangler, er de antagelig alle druknede.

Paa Søndag

er der Konfirmation i Allinge Kirke.

Ejendomssalg.

Maskinmester Carl Aage Holm har købt afdøde Skomagermester H. P. Mortensens Ejendom Matr.-Nr. 89 a Allinge. Købesum 30,000.

Alt skal sælges

til rimelige Priser:

- 7 Stk. nye og brugte Plove
- 1 Stk. 9 Tands Greifharve
- 2 Stk. 7 Tands do.
- 1 Stk. Cimbratromle
- 2 Stk. Agersløbere
- 1 Stk. Letharve
- 1 Stk. Ibsensrensner
- 1 stor Pladevogn, 1500 kg
- 1 Gig paa Gummi
- 5 smaa Fjedervogne
- 1 stor Fjedervogn, billig
- 3 nye Fastvogne

Alje-Pumper, -Rønder og -Sier haves paa Lager og billigst pr. Kontant.

Carl Pedersen

Smedemester, Telefon Allinge 98.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Biografen.

Fredag og Søndag Aften Kl. 8

Tiger-Hajen

Spændende Sydhavsfilm med pragtfulde Optagelser fra Land og Hav.

Den muntre Fattiggaard
Forbudt for Børn.

Min og mine Forældres hjerteligste Tak for Opmærksomheden ved min Konfirmation.

Harry Hansen, Rø.

Min og mine Forældres hjerteligste Tak for udvist Opmærksomhed ved min Konfirmation.

Knud Madsen,
Lillebo, Olsker.

Hjertelig Tak

for den store Opmærksomhed ved vort Sølvbryllup.

Andrea og Karl Holmberg,
Tein.

Flink Pige

søges 1. Maj,
Lundegaard i Allinge.

Jord

til Gravsteder og Haveplæner kan faas paa Kærhytten.

Olsker Boldklub

afholder Generalforsamling Tirsdag den 17. ds. i Olsker Forsamlingshus. Alle interesserede er velk. Bestyrelsen.

En Dreng,

14—16 Aar, kan faa Plads 1. Maj
Bækkegaard, Olsker.

Gaase- og Andæg

er til Salg.
Brogaard pr. Allinge.

En brugt Kakkelovn

ønskes til Købs — helst en rund fra Bornholms Maskinfabrik.
Ole Thorsen, Tein.

En flink Pige

kan faa Plads til 1ste Juni. God Løn gives.
Skræderm. Bendtsen,
Tlf. Allinge 28. Sandkaas.

Efter endt Kursus i Tilskæring aabner jeg den 16. ds. en

Systue for al Kjolesyning

Bopæl: Vognm. Poul Nielsen.
Sonja Berggren,
Østergade, Allinge.

En flink Pige

eventuelt Formiddagspige — kan faa Plads 1. Maj ved Husgerning.
Købm. Planck, Allinge.

En Del tørre og tillavede

Malerfarver,

Sølv-, Guld- og Kobberbroncer i Breve. Vandrevet Kridt.

Forskellige Tøjfarver i Tvink og Tabletter. Nogle tomme Rom og Cognac-Ankere er til Salg.

Alt sælges billigt.

I. B. Larsen

Glæd Konfirmanden

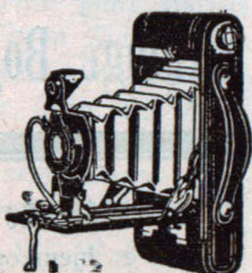
med et

Fotografi-
apparat.

Stort Udvalg
fra 7 Kr.

Se Vinduet.

Fotograf Alfred Kjeller.

Malervarer

af alle Slags føres i udsøgte gode Kvaliteter.

Lakker til Gulve, Vogne, Biler, Møbler. **Baadlak, Matlak** o. s. v. **Emalielakker** hvide og coul. i ekstra fine Varer. **Ovnlak, Schellak** tør og opløst, **Metallak**, russ. **Strygelak, Maskinlak, Cyklelak, Hattelak, Beitser** og **Broncer**. **Cuprinol** til Imprægnering af Træ.

Kunstnerfarver i Tuber. **Spartelfarver**.

Klit, Plante og Perlelim, Moss, Dural Træfarve til uhøvet Træværk o. l. **Tagfarve** rød og grøn. **Bundfarve** til Baade og Skibe rød og grøn. **Calsolit Limfarve** i alle Farver, egner sig fortrinlig til Vægge og Kalkelovnspladser. **Fernis, Gulvfernis** til afslidte Gulve, samt min extra-stærke **Lakfernis**.

Pensler til Oliefarve og Kalk i stort Udvalg. **Spartler** og **Linialer, Aarekammer** m. m. anbefales til billigst mulige Priser.

P. C. Holm, Allinge.

Offentlig Sabbatgudstjeneste

i Hammershus Foreningsl. Sabbaten (Lørdag) d. 14. April Kl. 2 Eftm.
Emne: **Vejen fra Døden til Livet.**

★ ★ ★

Mand. d. 16. April Kl. 20 EMNE: Tirsd. d. 17. April Kl. 20
det gl. Raadhus, Sandvig. Hammershus, Allinge.

Israelsrigets Genoprettelse.

Skal Jøderne samles som en Nation i Palæstina?
Hvad er Hedningernes Fylde.

★ ★ ★ ★

Onsd. d. 18. April Kl. 20 EMNE: Torsd. d. 19. April Kl. 20
det gl. Raadhus, Sandvig. Hammershus, Allinge.

Bibelens Daab.

Daabens Betydning. Hvem bør døbes? Naar bør man døbes, og hvorledes bør Handlingen udføres? Bliver Mennesket genfødt i Daaben? Barnedaaben og Konfirmationens Oprindelse.

Fri Adgang. — Alle er velkomne. — Warrer Christiansen.

KøbKonfirmationsuret

og Konfirmationsgaverne i

Allinge Ur- og Guldmedeforretning

Stort Udvalg og sidste Nyheder i Ure og Smykker.
Tlf. 140. CONRAD HANSEN. Tlf. 140.

Er De i Tvivl om hvor De skal købe
Kolonialvarer?

→ Gaa hen i **PRIMA!**

Alle olierevne Malervarer færdige til Brug

Kalkfarver i Pulverform

og mange henhørende Varer til dette Hjemmearbejde sælges i
Nordlandets Handelshus.

Efter Foraars Rengøringen

skal Gulverne smøres med den

allerbedste Gulvlakfernis „Sahodol“

Pris i Dunke a 1 kg Kr. 2,25.

Ved Køb i større Dunke — fra Tønderne — sælges betydelig billigere

Desuden sælges en extra god Kvalitet

Gulvglanslak i store og smaa Kvanta.
Priserne er rigtige i **Nordlandets Handelshus.**

Nye smukke, sribede og tærnedede vaskeægte

Bomuldstøjer til smaa Priser.

Nyheder i Kitler og Forklæder. — Se Vinduerne.

Nordlandets Handelshus.

ARBEJDSTØJ.

Det største Udvalg. Den bedste Vare. Den billigste Pris.
Nordlandets Handelshus.

Restpartier af gode Drænrør

sælges billigt. Gør Forespørgsel til
Nordlandets Handelshus.

Konfirmations- Telegrammer

skrives og besør-
ges overalt.

Stort og smukt Udvalg.

Kiosken, Allinge

Bornholms Zoologiske Have ved Stammershalle !

(kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)

Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.

Med den skønne bornholmske Natur som Baggrund er det lykkedes at skabe en naturlig Ramme for de mange og sjældne Dyr: Bjørne, Ulve Ræve, Grævlinge, Aber, Hjorte- og Daadyr, Rov- og Hønsfugle. I den nyanlagde kunstige Sø findes Fiskehejrer, Svaner, Storke og flere forskellige Ænder.

Havens Motto: ALTID NYT!

Entree: Voksne 50 Øre, Børn 25 Øre. Partoutkort for 1/2 Aar Kr. 3,00 og 1,50. — Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

1ste Kl. Restauration. Madkurve kan medbringes.
Telefon Allinge 121. **Direktionen.**

De nye Sommerstoffer

er hjemkommet.

→ Stort Udvalg i Mouseline og Tobralco ←

Se Vinduerne Søndag. **Allinge Messe.**

Havefrø — Blomsterfrø.

Nye friske Varer i Breve sælges. **Sukkerærter, Bønner, Rødbede- og Gulerodsfrø** samt **Græsfrø** til Plæner, alt fra Akts. Dæhnfeldt, Odense — sælges i løs Vægt til særlig billig Pris.

Nordlandets Handelshus.

Extra sorterede Spisekartofler

King Edvard — særlig velmagende, sælges. 50 kg 3 Kr. 50 Ø
Smaaavægte a 8 Øre pr. kg.

Gode blandede Kartoffler sælges a 6 Øre pr. kg.

Nordlandets Handelshus.

Har De prøvet vor Frokost-**Kaffe** til Kr. 0,98 pr. 1/4 kg
og vor fine Javablandede-**Kaffe** til Kr. 1,15 pr. 1/4 kg ?

AXEL MOGENSEN, TEIN

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligkiste-Lager

Ligtøj og Ligsenge

Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

Vi har forbedret Frokost-Kaffen

ved at tilsætte gammel brun Java. Denne er nu extra kraftig, drøj og velmagende. → Prøv selv!

Indtil videre er Prisen uforandret.

Nordlandets Handelshus.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.

Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer

1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.** i alle Størrelser samt **Hatte, Huer** og **jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletoej, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage** og **Garner.**

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Butik

paa Havnegade er til Leje.
O. Christensen

Kartofler,

King Edward og Upto Dates sælges.
Chr. Holm, Allinge.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigt.

Allinge Bogtrykkeri.

Rosenkartofler

og gode Spise- og Sættekartofler er til Salg.

Munkegaard pr. Allinge.

Hendes lykkeligste Søndag.

Dorothy skænkede Kaffen og smurte et Par Stykker Brød, som hun anbragte paa Træbænken ved Siden af Koppen. Saa mønstrede hun sin Kjole. Den var for lang og for vid til hendes slanke Legeme. Det var den bedste, hun havde, for gamle Joe, hendes gamle Fader var vel en brav og god Far, men Penge havde han aldrig haft ret mange af. De havde altid levet i fattigdom, saa længe Dorothy kunde huske. Hun tog Bakken, og der var et Smil paa hendes skønne Ansigt.

— Naa, Du passer vel paa, at han ikke sulter. Det var gamle Joe, som kom ud i Køkkenet, medens han smogede sin Morgenpibe.

— Han betaler jo da ordentlig for sig, Far, og desuden har han jo været syg, det ved Du da, sagde Dorothy bebrejdende.

— Ja, ja, men hvad tror Du egentlig om ham? Hvad har han vel at gøre herude i det fjerne Vest? Borens lille By er slet ikke noget for saadan en rig, ung Gentleman fra England.

Naa, det maa han jo nu om— men Du, lille Dora, pas nu paa Dig selv, min Pige!

Han klappede hende paa kinden: — Hvor Du ligner din Mor! Du ser ud akkurat som hun, da hun var sytten og vi giftede os. Men Du, ja Du skal vel ikke giftes foreløbig da — naa ja, se nu at saa givet ham den Morgenkaffe.

Dorothy bankede paa Døren ind til det lille Kammer, og en ventlig Mand skemmede sagde: Kom ind! Henne ved vinduet, som aabnede Udsigt over den lille, snævre Stenpave Gade, sad en ung Mand. Hans Ansigtstræk vidnede om forfinet Opdragelse. Han var en smuk Fyr, selv om der saa et haardt Udtryk i Dine. En stærk Blegghed fortalte, at hans Helse nylig havde været udsat for en kraftig Rystelse.

— God Morgen, Sir.

— God Morgen, lille Dora. Ja, jeg har længtes efter Kaffen, men endnu mere efter at se dit milde Ansigt.

De smilede begge. Han saa paa hendes Kjole og tænkte i samme Øjeblik, at hun utvivlsomt vilde være en fuldendt Støt, hvis hun blev klædt ordentlig. Det Ansigt og den Figur vilde gøre Furoreovre i London. Han sukede let, og Dorothy syntes at læse hans Tanker, for hun sagde:

— Ja, hvad vilde vel Sir Arthurs Venner sige, om de saa ham i dette Øjeblik?

— De vilde undres, thi saa smukt en Pige, som Du, findes ikke i hele England.

— Der er smukt i England, ikke sandt? Hun slog sig ned paa en Stol — og paa Deres Fars Gods, Sir Arthur, paa Bledmore, der er vel en dejlig Park?

— Selvsjælgelig er der det.

— Ja, og nu rejser De snart hjem og gifter Dem med Deres Kusine, Deres Far tigger Dem jo nok, at De har været en Tur ude i Vesten uden Forlov.

Han rystede paa Hovedet: — Man skal ikke gifte sig med en, som man ikke elsker. Jeg blev hellere her hos Dig, om jeg kunde saa Lov til det.

— Jamen, det maa De jo godt — for mig dal Dorothy's Stemme skælvede en lille Smule.

Sir Arthur Blendmore blev alvorlig. — Det forstaar Du nu ikke, min lille Pige, men det er saadan, at en skønne Dag er jeg nødt til at rejse fra Jer. Ja, det maa jeg, saa snart jeg bliver rask igen. Men jeg skal aldrig nogenfinde glemme Dig, Dora, der har været saa sød og flink til at passe og pleje mig under min Sygdom, Du er en lille Engel.

— Ja, det ser jeg vist ud til. Hun saa smilende ned ad sin Kjole. — Men vi er jo fattige — ja, jeg mener ikke noget dermed, lagde hun til og rødmede.

— Bryd Dig ikke om det, sagde han. — I Morgen er det Søndag. Saa skal vi ud paa den Biltur, jeg har lovet Dig, og Kjølen er sandelig fin nok til det. Vi bliver borte hele Dagen. Glem ikke at saa talt med Manden, som har lovet at leje os Vilen.

— Hvor jeg glæder mig! Og Dorothy dansede paa sine rappe Fødder ud af det lille Værelse med den tomte Kaffebeholder.

Om Aftenen, da det begyndte at mørkne, sad den unge Mand ved vinduet og saa ud paa Gaden. Han havde lige tændt en Cigaret, den første efter sin Sygdom, og han nød nu med Velbehag Øjeblikket. Men pludselig faldt hans Blik paa to Mænd, som stod et Stykke borte og stirrede paa hans blege Ansigt. Han greb om vindueskarmen for ikke at falde, og saa sank han fortoilet tilbage i Stolestøtten. Han lyttede. Nu var de ude paa Trappen, nu kom de ind i Forstuen og spurgte efter ham — og nu gik Dorothy ikke var hjemme — og nu gik Døren op; de to Mænd stod i Stuen. Han skimtede i den ene Haand en Revolver. Sir Arthur samlede sine Kræfter sammen. Han rejste sig og hilste muntet: — God Aften, Hobbs og Ross. Hvordan lever d'Her?

— Jo Tak, kom det fra den ene, men vi har rigtignok haft en lang Tur for at saa Fingre i Dem, Barker, siden De havde det forbandede Held at slippe fra os.

— Nu skal det ikke gaa saa let igen.

— Jeg fører ikke mere Navnet Barker, sagde den unge Mand, idet han lo sagte. For mine Venner her er jeg Sir Arthur Blendmore, vær saa venlig at tænde Lampen og læg Revolveren. De skal ikke være bange, jeg har ikke til Hensigt at prøve paa noget i Retning af at stikke af. Dertil er jeg for svag, og desuden er jeg nu led af det hele. Men sæt Dem. De maa jo være trætte efter den lange Jagt — altsammen for Billy Barkers Styld.

— Jeg havde aldrig tænkt at slaa ham ihjel, indvendte den unge Mand stille, jeg vilde bare —

— Ja, lad os ikke tale om det nu, sagde den Mand, der hed Ross. Det er noget, De maa klare med Domstolene hjemme i England, naar vi kommer dertil igen. Stønt jeg tror nu ikke paa, at De kan klare det.

— Værlig talt, det tror jeg heller ikke selv. Galgen staar og venter paa mig i det kære Fædreland. Men det saar være, jeg er parat. Desværre kan jeg ikke leve Livet om.

— Hvis De kunde det, Barker, sagde Hobbs, saa skulde ingen af os hindre Dem deri. Men De har nu engang baaret Dem idiotisk ad, endda De har faaet den bedste Opdragelse og har Penge nok.

— Hvad er nu Deres Plan med mig?

— Der gaar en Baad paa Tirsdag. Den kan vi naa, hvis vi tager herfra paa Mandag. Der er vel ingen nytte til at lave Spektakler og saa baade den amerikanske Presse og Politiet her til at stikke sin Næse i Tingene? Vi kan vel enes om at tage hjem i Stilhed, ikke sandt Barker?

Den unge Mand nikkede. Han sad og tænkte paa stakkels Dorothy. Hvad skulde han sige til hende?

— Der er noget jeg vil bede Dem om, mine Herrer, begyndte han efter en Pause. Det er jo Skik, at den dødsdømte faar et Dnske opfyldt. Lad mig saa det med det samme inden Rejsen begynder. Her er en lille, flink Pige, som har hjulpet mig over det værste af min Sygdom, en hjertensgod Pige siger jeg Dem. Hende har jeg lovet en Udflugt i Morgen.

Hobbs og Ross lo begge: — Og det skulde vi give Dem Lov til, saa De kunde gøre Dem uhyggelig? Nej Tak, De har pudset os en Gang!

Men der var et saadant Udtryk i den unge Mand's Dine, at Ross lagde til: — Saa skulde vi da begge være med paa den Tur.

Barker gemte Ansigtet i sine Hænder. — Naturligvis, hviskede han, det kan De saa, som De vil have det, bare hun ingenting saar at vide. Fortæller De hende Sandheden, vil det knuse hendes gode Hjerte, for hun tror paa mig. Ja, jeg bliver nødt til at sige det til Dem — jeg elsker den lille Pige, men naturligvis, det har jeg aldrig sagt til hende. Hvor De vil, tag mig med paa Hotel eller giv mig Haandjerner og bliv hos mig i Nat, men lad mig saa Lov at holde mit Løfte til hende. Vi har lejet en Bil, og De kan jo følge med i den som mine Onkler, der er kommet for at se til mig. Og saa paa Mandag, saa rejser vi. Na, lov mig, at De vil ordne det saadan!

De to Detektiver saa paa hinanden. Der fandtes ikke i deres Instruks noget, som forbad Dem at køre i Bil med deres Fange. Blot de fik ham velholden til England og overleveret i Retfærdighedens Hænder, var deres Opvare løst. Det gjorde dem ondt for Fyren, og nu var der ogsaa det altsaa med den lille Pige De nikkede: til hinanden:

— Well, Ross, saa gaar vi hen paa Hotellet, og som pønt Onkler giver vi Aftensmad og sørger for, at De kommer i ordentlig Tid i Seng, og vi passer paa Dem hvert Minut, at De ved det. Og i Morgen tager vi paa Biltur.

Og det blev Søndag, og Dorothy havde aldrig i sit Liv oplevet en saa vidunderlig Søndag. De to Herrer fra England var saa rare og elskværdige, rigtig et Par gode Onkler, og Sir Arthur var saa omjærksfuld, og saa uendelig mild og venlig hele Dagen. I Sandhed han var en virkelig Gentlemand.

Og det blev Mandag Morgen og Dorothy lavede Kaffen og smurte Morgenmaden og gik glad ind til Sir Arthur for at sige ham mange Tak for den glædelige Dag. Men det lille Kammer var tomt, og Sengen stod urørt. Paa Bordet saa et Brev. Der var skrevet udenpaa det: Til Dora! Og da hun aabnede det, faldt fem Hundredollarsedler ud af det. Hun satte sig paa Sengen og hun læste. Der stod i Overskriften: Kære lille Dora, og derefter i de saa Linier. Disse Sedler skal Du have til nye Kjoler og til, hvad Du ønsker Dig. Jeg maa desværre rejse uden at sige Dig Farvel, det maa Du ikke være vred over, jeg var nødt til det, forstaar Du. Man vilde have at jeg øjeblikkelig kom hjem, Og jeg ved ikke om vi nogenfinde ser hinanden igen. Ja, jeg tror det egentlig ikke, for jeg skal maasse paa en lang Rejse til et fjent Land, hvorfra ingen vender tilbage, eller ogsaa kommer jeg til at bo paa et meget ensomt Sted, hvorfra jeg ingen Forbindelse faar med Omverdenen. Men jeg vil aldrig glemme at jeg har truffet Dig, og jeg beder Dig engang inderligt tænke venligt paa Sir Arthur Dorothy bar Kaffeanden ud igen. Paa sit Bryst gemte hun det Brev, hun fik Morgenen efter sin lykkeligste Søndag.

Den ældre Dame til Herren, der har tilbudt hende sin Plads: — Tusind Tak for Deres Elskværdighed! — Det er saamænd ikke noget at tale om. Jeg rejser mig altid for Damer uden Hensyn til deres Udseende!

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

— 0 —
Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebane, naar der findes brugeligt Fortog, og der er Plads paa dette; og dette ikke Tilfælde, har de Ret til at færdes langs Kørebane, men skal være agtpaaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsning eller Forandring af Færdselsretning, ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejryds og Fodgængerfelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænkskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gaderyd's er forbudt.

Cil højre svinges i kort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Pisten er ikke nok.

Intet Køretøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forhjulskørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forhjulskørselen, naar han varskoer derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Vej skæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretøj foretager Udsving ved Fjængeretning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Ligtog, Troppedelinger eller Processioner.

Lygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hestekøretøjer være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Pakker paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklist, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, ligger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklist skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortog eller ud af Porte etc. Cyklist maa ikke hage sig bagi andre Køretøjer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Katterje og i Lygtetændingstiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

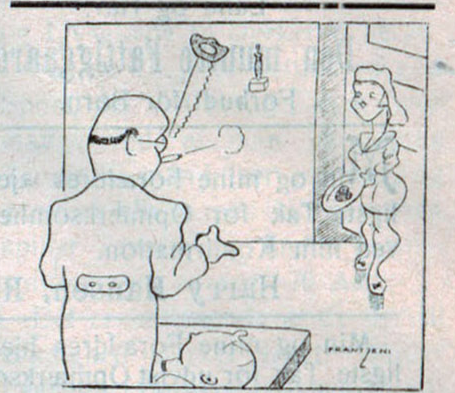
Cyklist skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Ma-

torkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde ubetinget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

— Det er mig ikke muligt at saa Liv i ham igen!

— Undskyld! Lægen har vist glemt at sætte Hjertet ind!

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faer De i Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Skærreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Allinge Teglværk

anbefaler Mursten, Tagsten, Telefon 127.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassevilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Vi sender Dem „Nordbornholm“ hver Uge.

Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager for Fortretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

De nye moderne Foraarskko er hjemkommet.

Rimelige Priser.

C. Larsen, Vestergade.

Avertér i NORDBORNHOLM.